

ONİRİA

Düşler Krallığı

1

B. F. Parry Asıl adı Bénédicte Fleury olan yazar Cergy-Pontoise'da pazarlama okuduktan sonra iş hayatını bırakıp kendisini gençlik romanları yazmaya verdi. Kalem aldığı fantastik *Oniria* üçlemesi Fransa'da çok satanlar arasına girdi.

Esra Özdoğan İstanbul doğumlu. Saint Michel Lisesi ve İ.Ü. Fransız Dili ve Edebiyatı mezunu. Çeşitli yayınevlerine editörlük ve çevirmenlik yapıyor.

B. F. PARRY

ONİRİA
Düşler Krallığı
1

Roman

Çeviren
Esra Özdoğan

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4979
Dođan Kardeř - 834
—gençlik—

Oniria - 1 Düşler Krallığı / B. F. Parry
Özgün adı: Oniria - Le Royaume des Rêves
Fransızcadan çeviren: Eřra Özdoğan

Kitap editörü: Korkut Erdur
Düzeltili: Ceren Kınık

Grafik uygulama: Gülçin Erol Kemahlıođlu

Baskı: Bilnet Matbaacılık ve Yayıncılık A.ř.
Dudullu Organize San. Bölgesi 1. Cad. No: 16 Ümraniye-İstanbul
Tel: 444 44 03 • Fax: (0216) 365 99 07-08 • www.bilnet.net.tr
Sertifika No: 31345

Çeviriye temel alınan baskı: Hachette Livre / Hildegarde, Paris, 2014
1. baskı: İstanbul, Ekim 2017
ISBN 978-975-08-4103-3

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř., 2015
© Hachette Livre, 2014 & © Hildegarde, 2014
The Oniria Series trademark is a registered trade mark of Hildegarde used
under licence by Hildegarde. All rights reserved.
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyođlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

*Hayal kurmanın önemini bilen herkese ve
bunun nasıl bir şey olduğunu unutanlara.*

GİRİŞ

*Yedi yıl önce,
Paris'te bir apartman dairesinde...*

“Peki ya annem gibi, bir canavar tarafından öldürülürsem?”

Çocuk dehşete düşmüştü. Pijamalarıyla yatağında oturmuş, peluş ayısına sanki hayatı ona bağılmış gibi sımsıkı sarılmıştı. Çok yorgundu, yine de gözlerini açık tutmaya çabalıyordu.

“Annemi bir canavar öldürmedi Eliott” dedi büyükannesi saçlarını okşayarak. “Tehlikeli bir şey yok, kâbuslardaki canavarlar odana giremezler.”

“Ama hep rüyalarımıdalar, ben de oradayım!” diyerek karşı çıktı çocuk. “Dün yine korkunç bir canavar gördüm, çok kötüydü. Eminim bu gece yine gelecek.”

“O halde sana öğrettiğim şekilde kendini savunmalısın. Hatırlıyor musun?”

“Evet.”

“Göster bakalım nasıl yapıyorsun.”

Çocuk gözlerini kapadı.

“İşte oldu, onu görüyorum. Rengi mavi. Çok uzun tüyleri var, altı tane de kolu. Koca ağzı sivri dişlerle dolu, gözleri de koskocaman.”

Sonra hemen gözlerini açtı.

“Yapamayacağım büyükanne” diye inledi.

“Elbette yapacaksın. Hadi, baştan başla.”

Çocuk tekrar gözlerini kapadı.

“Görüyor musun onu?” diye sordu büyükannesi.

“Evet” diye cevap verdi titreyen sesiyle.

“Güzel, söyle bakalım o zaman, zayıf noktası nedir?”

Çocuk düşündü.

“Her şeye dokunmak istiyor.”

“Her şeye dokunmak mı istiyor?”

“Evet, belli oluyor. Elleri leş gibi çünkü. Bazıları mahvolmuş hatta, parmakları eksik. Tehlikeli de olsa her şeye elini sürmeden duramıyor.”

Büyükanne memnuniyetle gülümsedi. Bu çocuğun, birçok insanın fark edemeyeceği ayrıntıları görme konusunda yeteneği vardı.

“Peki bu bilgiyi nasıl kullanacaksın?” diye sordu. “Unutma, her şey hayal gücünün elinde: İstedğin tüm nesnelere canlandırabilirsin.”

“Canavarın önüne bir sürü tehlikeli şey koyuyorum: Kor ateşler, denizkestaneleri, fanusta piranalar. Ayyy, eli yandı. Bu hiç hoşuna gitmedi, bana kötü kötü bakıyor.”

Çocuk bir an vazgeçecek gibi oldu ama gözlerini açmadı.

“Ellerini piranaların fanusuna sokuyor... Offf, zavallı! Şimdi de elektrik prizine el atıyor... Yere devrildi. Kımıldamıyor artık.”

Çocuk gözlerini açtı. Bu kez yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Büyükannesi alkışladı.

“Bravo!” dedi. “Giderek daha iyi oluyorsun, seninle gurur duyuyorum. Canavarlar dikkatli olsalar iyi ederler!”

Çocuk gözlerini ovuşturup uzun uzun esnedi.

“Hadi bakalım, artık uyumalısın” dedi büyükannesi, çocuğun uzanması için yorganı kaldırıırken. “Yarın okul var.”

“Hayır büyükanne, hemen değil! Bana bir Oniria masalı daha anlat, n’olursun.”

Büyükanne gülümseyerek yatağın kenarına oturdu.

“Peki o zaman, ama kısa bir tane, zaten saat geç oldu” diyerek teslim oldu yaşlı kadın. “Her şeyi tersten yapan perinin masalını anlatmış mıydım sana?”

“Hayır.”

“Çok uzun zaman önce rastladığım bir perinin hikâyesi bu. Bir gün düşler ülkesinde dolaşıyordum ki...”

“Orası Oniria” diye düzeltti çocuk. “Tüm düşlerin ve tüm kâbusların yaşadığı dünya.”

“Doğru. Bildiğin gibi, düşler ülkesi Oniria’yı bir kral yönetiyor.”

“O kral da Kum Adam mı?” diye sordu Eliott esneyerek.

“Hayır, Kum Adam düş görmeleri için yeryüzü sakinlerine kum dağıtır. Siyasetle ilgilenmez. Oniria’yı başka biri, halkın seçtiği bir kral yönetir. Benim hikâyemin geçtiği zamanlarda, Oniria kralının adı Parıltılı Gontrand idi. En iyi arkadaşı da Façalı Sam. Bir gün, krallığın uzak illerinden birini görmeye gittiler...”

Büyükanne cümlesini yarıda bıraktı. Çocuk uyuyakalmıştı. Oğlanın alınına bir öpücük kondurdu, yorganı omuzlarına çekti ve ayak uçlarına basarak odadan çıktı.

Torununun Mamilou diye seslendiği Louise, uyuma korkusunun ne demek olduğunu bilirdi, uzmanlar hipnofobi diyorlardı